

Ruth

Written by: Rami Nir - Israel 2007. ©

Edited by: www.biblewalks.com

רמי ניר

"וַיְהִי בַיּוֹם שֶׁפֶט הַשְּׁפָטִים": "וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ"

(מגילת רות א' 1)

אין כל תיעוד או רמז האמור לגלות במגילת רות מתי התקיים ו/או בימיו של מי מהשופטים היה = רָעַב בְּאֶרֶץ (רות א' 1) = אך ללא ספק יש בחוסר תיעוד שכזה ממצא ציורי משמעותי. ניתן לכן לזקוף לזכות כותב המגילה את מימוש כוונתו לרקום - אִידִילִיָּהּ בְּמִגְלַת רות - כְּסִפּוֹר אֲגָדָה על מוצאו וְשֵׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ. גם נכון להאמין כי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ הוא שכתב מגילה זו ואכן, בכוונה תחילה הגדיל את עצמת היופי שבסיפור כאשר השאיר את תיעוד טווחי הזמן - נעלם.

למרות זאת במגילה מתועד קשר היסטורי המחייב הצגת טווחי זמן של אֲמָתַי: "וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פָּרְץ: פָּרְץ הוֹלִיד אֶת-חֲצִרוֹן וְחֲצִרוֹן הוֹלִיד אֶת-רָם וְרָם הוֹלִיד אֶת-עֲמִינָדָב וְעֲמִינָדָב הוֹלִיד אֶת-נַחֲשׁוֹן וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד אֶת-שְׁלֹמֹה וְשְׁלֹמֹה הוֹלִיד אֶת-בְּעֹז וּבְעֹז הוֹלִיד אֶת-עֹבֵד וְעֹבֵד הוֹלִיד אֶת-יִשָּׁי וְיִשָּׁי הוֹלִיד אֶת-דָּוִד" = (מגילת רות ד' 18-22).

ניתן לכן לשער את כוונת המחבר, שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ - לעודד את הקורא להתמצא בעצמו בסדר הזמנים ולמצוא חפיפה היסטורית שתפרוש אור על פרק ספרותי ציורי זה, הנעלם = "וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ": (רות א' 1). ואכן:

א. הואיל ומתועד = "וַתַּעַז יָד-מִדְּיָן": (שופטים ו' 2) + (שופטים ו' 4) = "וַיִּשְׁחִיתוּ אֶת-בְּלוֹל הָאֶרֶץ עַד-בּוֹאֲךָ עָזָה וְלֹא-יִשְׁאִירוּ מִחֵהָ בְּיִשְׂרָאֵל וְשָׁה וְשׁוֹר וְחִמּוֹר":

ב. ניתן אם-כן לתאם חפיפה של אותו תיעוד = "וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ": (רות א' 1), עם פרק ציורי זה המתאר ימי רעב = "וַיִּדְדֵל יִשְׂרָאֵל מֵאֲדָם": (שופטים ו' 6).

והיה - ואלה הם הימים בהם יצאו - "אֲלִימֶלֶךְ וְשָׁם אֲשֶׁתוֹ נָעֲמִי וְשָׁם שְׁנֵי-בָנָיו מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרָתִים--מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי-מוֹאָב וַיְהִי-שָׁם" = (מגילת רות א' 4) = "כַּעֲשֶׂר שָׁנִים" = (מגילת רות א' 4) = י'ה"ח:

ג. אֲלִימֶלֶךְ וְנָעֲמִי = "אֶפְרָתִים": (מגילת רות א' 2) = כנראה, ממוצא אֶפְרָת אשתו של קָלֶב בֶּן-לֶפְנֵה = (דב"הי א' ב' 19) = "וַיִּקַּח-לוֹ קָלֶב אֶת-אֶפְרָתָה" שהייתה, מסתבר, משבט אֶפְרָתִים - וכנראה, על שמה נקראה שכונת מגורי משפחת קָלֶב בְּבֵית לָחֶם = אֶפְרָתָה (רות ד' 11).

ד. "וַיָּמָת אֲלִימֶלֶךְ אִישׁ נָעֲמִי" = (מגילת רות א' 3) = בְּשַׁדְי-מוֹאָב.

וכאמור = (מגילת רות א' 4) = נָעֲמִי וְשְׁנֵי בָנָיהָ מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן נִשְׁאָרוּ כִּי-10 שָׁנִים בְּשַׁדְי-מוֹאָב.

ה. יעד ושם לבנים:

[מַחְלוֹן] = [מפננח] = "וַיֵּאָוֶן-חֵלֶה מִפָּנִים עָלָי וְגֵלָה אֶת-אֲזָנָי": (שמואל א' כ"ב 8).
[כִּלְיוֹן] = [מלא תקווה] = בְּכִלְיוֹן עֵינָיִם.

Do not reprint or publish – without written permission from the author or info@biblewalks.com

Ruth

1. למרות האיסור = "לא-גבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא-גבא": (דברים כג' 4) = חל התר עפ"י תורת משה לקחת נשים צעירות ובתולות מבנות עמון ומואב = "וכל הטף בנשים אשר לא-ידעו משכב זכר--החיו לכם": (במדבר לא' 18). ואמנם, מתוארים יחסי שכנות טובה בין בני שבט יהודה והמואבים. ולכן, עפ"י החוק הנ"ל = (במדבר לא' 18) = מחלון וכליון נשאו להם כחוק "נשים מאביות--שם האחת ערפה ושם השנית רות": = (מגילת רות א' 2). ערפה נשאה - לכליון. ואכן, רות נשאה למחלון = (מגילת רות ד' 10) = "וגם את-רות המואביה אשת מחלון"...

2. ואם-כך, להלן יוצגו טווחי הזמן הכוללים את חיי דוד במבוסס על שני תיעודים חופפים ובהם מתחזקת תעודה של זמן אמת לבנין מקדש I = [המקום]=2.

חפיפת טווחי זמן:

בשנת 1458 לפנה"ס = כבוש ממזרח לירדן = (במדבר כא' 21-35).
+ 441 שנה = סמל [אמת]=9=441 שנה עד תחילת בנין מקדש I.
בשנת 1017 לפנה"ס = בנין מקדש I = (מלכים א' ו' 1).

1. _____ הצהרתו של יפתח הגלעדי = "שלוש מאות שנה": (שופטים יא' 26).

הצהרת יפתח הגלעדי = (שופטים יא' 26) = מחייבת למדוד משנת כבוש השטחים שממזרח לירדן ובכללם ארץ הגלעד ועד נצחוננו על מלך בני-עמון, טווח זמן וסמלו [אמונה]=[3]=300 שנה. תיעוד זה מתחבר ברצף אל תיעודם של חיי דוד ואכן, בחורף שנת ה- 40 ליציאת מצרים כבשו בני-ישראל את השטחים שממזרח לירדן = (במדבר כא' 21-35). יפתח לעג למלך בני-עמון = "שלוש מאות שנה": (שופטים יא' 26) וכך, מידיעת טווח הזמן הוכיח יפתח כי אלהים בעזרו וערער את בטחונו של המלך. כלומר, יפתח ידע מה ערכו האסטרטגי של טווח זמן ועשה בו שימוש פסיכולוגי מוצלח כדי לזכות בניצחון על המלך העמוני.

2. _____ תעודה של שלמה המלך: = "ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני-ישראל מארץ-מצרים": (מלכים א' ו' 1).

בטווח זמן זה, שמתעד שלמה המלך - תמך בוודאי נתן הנביא לביסוסו של בניין [מקדש]=[אמונה]=[שם אלהים]=[3]=480 שנה כמתועד = "ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה": (מלכים א' ו' 1). שלמה המלך ידע את טווחי הזמן הכתובים = על-ספר הישר (יהושע י' 13) = שהוא יומן לוחות הברית. יומן זה עודכן ונשמר ע"י הכהן הגדול ובו תועד - מידי יום = פעל אלהים (תהלים סד' 10) = לטוב ולרע בתמורות הגורל של עם ישראל.

מסגרת טוחי הזמן:

בשנת 1497 לפנה"ס = יציאת מצרים = (שמות יב' 40) = זמן אמת.

+ 1 שנה = עד הקמת אוהל מועד = (שמות מ' 2).

בשנת 1496 לפנה"ס = מרד קדש ברנע = (במדבר יד' 4).

+ 38 שנה = מסעות סבב דור המדבר בסיני = (דברים ב' 14).

בשנת 1458 לפנה"ס = כבוש ממזרח לירדן בחורף של שנת ה- 40 במדבר = (במדבר כא' 21-35).

Ruth

+ 300 שנה

= (שופטים יא' 26) = הצהרת יפתח = תתחבר ברצף אל תיעודם של חיי דוד :
 בשנת 1457 לפנה"ס = י' ניסן = (יהושע ד' 19) = יהושע עבר עם בני-ישראל לארץ כנען.
 + 6 שנים = מלחמות יהושע = עד - סיום כבוש כנען = (יהושע יד' 10).
 + 3 שנים = (הצהרת יפתח מחייבת) = שלש שנים... יהושע שפט לבדו.
 משנת 1448 לפנה"ס = (שופטים ג' 8) = כושן רשעתים העביר את בני-ישראל.
 = (יהושע טו' 17) = יהושע שפט עם עתניאל בן-קנז = (שופטים א' 13).
 + 8 שנים = (שופטים ג' 8) = "ויעבדו... את-כושן רשעתים שמונה שנים":
 בשנת 1440 לפנה"ס = (שופטים ג' 8) = עתניאל בן-קנז הכניע את כושן רשעתים.

+ 40 שנה = (שופטים ג' 11) = "ותשקט הארץ ארבעים שנה":
 בשנת 1400 לפנה"ס = (שופטים ג' 11) = "וימת עתניאל בן-קנז":
 + 18 שנה = (שופטים ג' 14) = "ויעבדו... את-עגלון.. שמונה עשרה שנה":
 בשנת 1382 לפנה"ס = (שופטים ג' 15) = "ויקם.. מושיע את-אהוד בן-גרא בן-הימיני":

+ 80 שנה = (שופטים ג' 30) = "ותשקט הארץ שמונים שנה":
 בשנת 1302 לפנה"ס = (שופטים ג' 31) = שפט שמגר בן-ענת וזו שנת הולדת בעז :

נראה כי : בימי שמגר בן-ענת = "שלמון הוליד את-בעז" : (רות ד' 21) = (דב"ה א' ב' 11) = ואם = (במדבר א' 7) = נשיא שבט יהודה
 בציאת מצרים נחשון בן-עמינדב, נכנס לארץ כנען
 והוליד בן 106 שנה, בבית-לחם את שלמה (שלמא)
 ביקהה... יתקבל כי שלמה (שלמון) הוליד את-בעז
 ביקהה, בן 108 שנה = בבית-לחם.

+ 20 שנה = (שופטים ד' 3) = לבין מלך-כנען.. ושר-צבאו סיסרא לחצו את-בני ישראל עשרים שנה = כנראה כבר בימי שמגר בן-ענת.

בשנת 1282 לפנה"ס = (שופטים ד' 9) = "ותקם דבורה ותלך עם-גרק" : = (שופטים ה' 20)
 "הכוכבים ממסלותם" = **כוכב יעקב = "נלקמו עם סיסרא":
 = (במדבר כד' 17)

+ 40 שנה = (שופטים ה' 31) = "ותשקט הארץ ארבעים שנה":
 משנת 1242 לפנה"ס = (שופטים ו' 2) = "ותעז יד-מדין על-ישראל":

= (שופטים ו' 6) = "ויפל ישראל מאד":
 = (רות א' 1) = "ויהי רעב בארץ" = "בימי שפט השפטים":

+ 7 שנים = (שופטים ו' 1) = "שבע שנים" : = (רות א' 4) = נעמי בשד-מואב..
 בשנת 1235 לפנה"ס = (שופטים ז' 13) = "ויבא גדעון-והנה איש מספר לרעהו חלום
 ויאמר הנה חלום חלמתי והנה צליל = [סכין] = לחם שערים
 מתהפך במחנה מדין": סמל = מתהפך :

נצחונו של גדעון על מדין ועמלק, החזיר את מסלול החיים
 בישראל לקדמותו.

+ 3 שנים = "נעמי בשד-מואב" = (רות א' 4).

בשנת 1232 לפנה"ס = מלאו - כעשר שנים בשד-מואב = (רות א' 4) = ונעמי..

מצאה את עצמה כאלמנה - השכולה גם משני בניה.
 ביגונה החליטה נעמי לחזור לביתה ביהודה וביחד עם
 כלתה רות המאבקה הגיעו לבית-לחם ושם הגואל
 כחוק היה בעז-בן-שלמון-בן-נחשון. = (מגילת רות ד' 10) ונס
 את-רות המאבקה אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים שם-המת על-נחלתו":

+ 1 שנה

בשנת 1231 לפנה"ס = הוליד בעז את-עובד = בעז בן 71 שנה.

רות המאבקה ילדה אס-כן את = עובד ועבד הוליד את-
 ישי וישי הוליד את-דוד = (מגילת רות ד' 22) . כלומר, למרות
 היותה מאבקה, ילדה עפ"י = (במדבר לא' 18) = חוק תורת
 משה - בן זכר יהודי - סבו של דוד מלך ישראל.

Ruth

+ 36 שָׁנָה = (שופטים ח' 28) = "וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּיָּמִי גְדֵעוֹן":

+ 38 שָׁנָה = השָׁפְטִים :
 אַבְיִמֶלֶךְ בֶּן-גְּדֵעוֹן מֶלֶךְ 3 שָׁנִים = (שופטים ט' 22)
 תוֹלַע בֶּן-פּוּאָה שָׁפֵט 23 שָׁנָה = (שופטים י' 2)
 יֵאִיר הַגַּלְעָדִי שָׁפֵט 22 שָׁנָה = (שופטים י" 3)
 שפטו תוך חפיפת זמנים = עד ימי יפתח.
 בשנת 1158 לפנה"ס = 300 שָׁנָה לַפְּנּוּשׁ מִמְזַרְח לְיִרְדֵן = ניצחון יפתח על בני-עמון = (שופטים יא' 32-33).

+ 4 שָׁנִים
 בשנת 1154 לפנה"ס = "וַעֲבַד הוֹלִיד אֶת-יְשִׁי": = כלומר, בימיו של יפתח היה עודב בן 77 שָׁנָה.

+ 2 שָׁנִים
 בשנת 1152 לפנה"ס = [יִשְׁפָּט יַפְתָּח = 6 שָׁנִים = "וַיָּמָת וַיִּקְבֹּר בְּעָרֵי גַלְעָד": = (שופטים יב' 7).
 וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו - רצף טווחי הזמן מודגש.
 + 7 שָׁנִים = וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו... אַבְצָן מִבֵּית לָחֶם.. שֶׁבַע שָׁנִים : = (שופטים יב' 8-9).
 + 10 שָׁנִים = וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו... אֵילֹון הַזְּבוּלָנִי.. עֶשְׂרָה שָׁנִים : = (שופטים יב' 11).
 + 8 שָׁנִים = וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו... עַבְדּוֹן בֶּן-הַלֵּל.. שְׁמֹנֶה שָׁנִים : = (שופטים יב' 13-14).
 בשנת 1127 לפנה"ס = עֲלֵי הַכְּהֵן הַשְּׂתֵלֵט עַל אֲבִיו - הַכְּהֵן הַגְּדוֹל אַחְטוֹב
 עֲלֵי כִיָּהן בִּאוּחַל מוֹעֵד וּגַם - שָׁפֵט אֶת יִשְׂרָאֵל 40 שָׁנָה = (שמואל א' ד' 18).

+ 36 שָׁנָה
 בשנת 1091 לפנה"ס = "וַיְשִׁי הוֹלִיד אֶת-דָּוִד": (מגילת רות ד' 22) זָמַן אֶמְתָּה = (שמואל ב' ה' 4).
 בַּיָּמִי עֲלֵי הַכְּהֵן = יְשִׁי בֶן 63 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת-דָּוִד.

+ 4 שָׁנִים = עֲלֵי שָׁפֵט 40 שָׁנָה = [36 שָׁנָה + 4 שָׁנִים].
 בשנת 1087 לפנה"ס = הָאָבֶן הָעֶזְרָי : (שמואל א' ד' 1) = פִּלְשֵׁתִים הַנְּחִילוּ מִפְּלַח גְּדוֹלָה לְיִשְׂרָאֵל.
 בַּקֶּרֶב נִפְלוּ לוֹחָוֹת הַבְּרִית = (שמואל א' ד' 17) = בַּשְּׁבִי פִלְשֵׁתִים. בְּאוֹתוֹ יוֹם
 כִּדְבַר הַנְּבוּאָה, מֵתוּ - עֲלֵי הַכְּהֵן וּשְׁנֵי בָנָיו חָפְנֵי וּפִינְחָס.
 פִּלְשֵׁתִים הַחֲזִירוּ אֶת לוֹחָוֹת הַבְּרִית = (שמואל א' ו' 1) = כַּעֲבוּר 7 חֲדָשִׁים.

+ 20 שָׁנָה = "וַיְהִי עֶשְׂרִים שָׁנָה": = (שמואל א' ז' 2) = שָׁפֵט שְׁמוּאֵל = (שופטים יד' 4-5) = "וַיִּבְעַת הָהָיָה
 פִּלְשֵׁתִים מִשָּׁלִים בְּיִשְׂרָאֵל וַיָּרֶד שָׁמָשׁוֹן... שָׁפֵט אֶת-יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים שָׁנָה" (טו' 31).
 בשנת 1067 לפנה"ס = אָבֶן הָעֶזְרָי (שמואל א' ז' 12) = שֶׁהֶצִּיב שְׁמוּאֵל -
 הָאוֹבְלִיִּסָק לִזְכַּר נֶצְחוֹן הַפּוֹד הַיִּסְטוֹרִי עַל פִּלְשֵׁתִים.

+ 3 שָׁנִים = (נובע מתיעוד חיי דוד) = שֶׁלֶשׁ שָׁנִים... עֲדִין שָׁפֵט שְׁמוּאֵל.
 + 2 שָׁנִים = (שמואל א' יג' 1) = "וַיִּשְׁפֵּי שָׁנִים.. מֶלֶךְ שְׁאוּל": נִרְאָה כִּי מֶלֶךְ עוֹד כְּמֵה חֲדָשִׁים.
 + 1 שָׁנָה = 6 חֲדָשִׁים עַד... + 6 חֲדָשִׁים לַמַּלְכוּת דָּוִד בְּחֶבְרוֹן = (שמואל ב' ה' 5).
 + 40 שָׁנָה = (מלכים א' ב' 11) = "אַרְבָּעִים שָׁנָה.. מֶלֶךְ דָּוִד בְּחֶבְרוֹן וּבִירוּשָׁלַם":
 + 4 שָׁנִים = (מלכים א' ו' 1) = תַּחֲלִילַת בְּנֵי מֶלֶךְ דָּשׁ I = בְּשָׁנָה הַרְבִּיעִית:

+ 50 שָׁנָה
 בשנת 1017 לפנה"ס = הַחֹל בְּנֵי מֶלֶךְ דָּשׁ I = "וַיְהִי בְּשָׁמוֹנִים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ-מִצְרַיִם":
 (מלכים א' ו' 1) = "וַיָּבֶן הַבַּיִת לַיהוָה":

שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יָדַע אֶת טוּוּחֵי הַזְּמַן הַכְּתוּבִים עַל-סֵפֶר הַיִּשָּׁר, בָּנָה
 בְּאֵמוֹת מִידָה - בְּזָמַן אֶמְתָּה - מֶלֶךְ דָּשׁ I לַיהוָה. וְאֲכֹן, כָּל מִבְקֵשׁ אֶמְוֹנָה
 קִיבַל תְּשׁוּבָה בְּסַמַּל [הַמְקוֹם]=[2]=[בְּרִכָּה].

Ruth

מכל האמור לעיל: [הַבָּאִים]=[4]=[נֶצַח] מוכיחים כתעודה, כי מעמדו של זרע האב קובע את השייכות אל נֶצַח יִשְׂרָאֵל ומכל אישה, גם אם היא מֵאֲבִיָּהּ. לכן, שְׁלֹמֹה ככותב המגילה אינו מטיל ספק בזכותם של בְּעֹז וְרוּת הַמֵּאֲבִיָּהּ לקבל ברכה = "יִתְּנוּ יְהוָה אֶת-הָאִשָּׁה הַזֹּאת אֶל-בֵּיתְךָ כְּחַל וְכָלֵאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׂתִיָּהֶם אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעָשָׂה-חֵיל בְּאַפְרָתָה: (רות ד' 11).

מעמדה של רות חופף בברכה זו למעמד נְשׂוּת יַעֲקֹב והלא יַעֲקֹב נשא את יֵלֶאָה כאשר היה בן 78 שָׁנָה. לכן בא ההמשך לברכה = "וַיִּקְרָא-שֵׁם בְּבֵית לָחֵם": (רות ד' 11) = וכדי למנוע כל ספק לגבי מעמדה של רות באה הברכה = "וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא שָׁבַע אֲשֶׁר-יָלְדָה תָמָר לַיהוָה--מִן-הַזֶּרַע אֲשֶׁר יָתְּנוּ יְהוָה לְךָ מִן-הַנְּעֻרָה הַזֹּאת": (רות ד' 12) והגימטריה [זָמַן]=[7]=[זָרַע]=[שֵׁם] - מוכיחה את קיומו של הנצח.

רות הַמֵּאֲבִיָּהּ בנאמנותה למשפחת אֱלִימֶלֶךְ, ראויה הייתה לגואל [נָבֵם]. ובכך, מהווה היא דוגמא היסטורית למעמדה של האישה בבניין התא המשפחתי. ואמנם, נקבע גורלה של רות כאישה אשר [נִצְחָה] = [דָּמָה] שלה נקלט מאהבתה, בזרע [נֶצַח יִשְׂרָאֵל]=[צָדֵק]=[5].

דעת ההלכה היהודית מחויבת לקיום טקס הגיור של רות הַמֵּאֲבִיָּהּ מעצם החשש שמא יתקבל כי - [מי הוא מואבין] = [בן האישה] = [שהוא עובד אבי ישי אָבִי דָּוִד] ואז תפארת בֵּית דָּוִד תהיה מוטלת בספק. לכן דמותה של הגיורת הקלאסית היא רות הַמֵּאֲבִיָּהּ. את השינויים שהתקבלו במשך השנים בחוק הגיור, עפ"י תורת ההלכה, יש לראות כמוצדקים ולו כדי להסיר חשש מלבם של המדקדקים. אולם, זָרַע הַבָּאִים המתקיים בְּנֶצַח יִשְׂרָאֵל ויתקיים מדור לדור עד עולמי עולמים בעם היהודי, אינו נשמר מפני התבוללות רק בזכות חוקי תורת ההלכה. למעשה ללא נאמנותה של האישה לגורל שם משפחת בעלה אין כל וודאות כי אכן תישא היא ברחמה את זרעו. לכן, דבקותה של רות הַמֵּאֲבִיָּהּ במשפחת בעלה, מחזקת אֱמוּנָה וראויה היא להזדהות בין נשים בישראל. חוקת ההלכה העבירה את מוצאו הלאומי של היהודי, מזרעו של הבעל, אל מוצא רחמה של האישה. חוק זה מחזק את ההנחה כי קשר האמת עם הנצח אינו מתחיל אלא בתחיית המתים. אמונה זו שמקורה במצרים ובבל ואין מקומה בתורת מֹשֶׁה, מצאה לה מקום בהיסטוריה של עם ישראל בתקופת הגלות ועצמת המחויבות כלפיה אינה מאפשרת לתורת ההלכה לפסוק תשובה ברורה לשאלה: מי-הוא יהודי?

דווקא יוֹסֵף, אשר לו זכות לקיום נֶצַח יִשְׂרָאֵל, לא הביע כל צורך לבצע גיור של אשתו המצרית = אֶסְנַת (בראשית מא' 45). כלומר, מטרת יוֹסֵף לא הייתה לשמר את הנצח מתוך אמונה בתחיית המתים. הוא, למרות שחנט את יַעֲקֹב אביו וקבר אותו בנוהל וטקס מצרי קדום במערת המכפלה, ידע אֶת הַאֱמֶת: המתים לא יקומו לתחייה. ואכן חיי משך רצף [הַבָּאִים]=[נֶצַח] נברא עם [רוח]=[זָמַן]=[7]=[זָרַע]=[שֵׁם].

הַבָּאִים שנולדו בְּמִצְרַיִם מְזָרַע יְהוּדָה במשך = (שמות יב' 40) = 430 שָׁנָה, הם:

1. פְּרָצִי
2. חֶצְרוֹן
3. חָם
4. עַמִּינָדָב
5. נַחֲשׁוֹן

חמישה אלה נולדו בסגולת הַיְקָהָה כי מתחייב מקום [בואם]=[לידותם] של הַבָּאִים הנ"ל במצרים לחפיפה על-פני 430 שָׁנָה = (שמות יב' 40).

Ruth

ואלה טווחי הזמן המשוערים להולדתם :

בשנת 1927 לפנה"ס = יַעֲקֹב	בגיל 130 שָׁנָה יָרַד לְמִצְרַיִם זָמַן אֶמֶת = (בראשית מז' 9).
+ 7 שָׁנִים	
בשנת 1920 לפנה"ס = יְהוֹדָה	בגיל 55 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת פָּרְץ = [פרץ ראשון בין תאומים]
פָּרְץ	בגיל 70 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת חֲצִרֹן = [נולד בחצר מלכות]
חֲצִרֹן	בגיל 110 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת רָם = [עם מכובד]
רָם	בגיל 110 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת עַמִּינָדָב.
עַמִּינָדָב	בגיל 114 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת נַחֲשׁוֹן.
נַחֲשׁוֹן	בגיל 19 שָׁנָה - נָשִׂיא שֶׁבֵט יְהוֹדָה = (במדבר ב' 3) = בְּיָצִיאַת מִצְרַיִם.

ואלה טווחי הזמן המשוערים של הַבָּאִים אשר נולדו מִזְרַע לְוִי בְּמִצְרַיִם וְהֵם :

בשנת 1922 לפנה"ס = לְוִי	בגיל 54 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת גְּרִשׁוֹן = [הגר הראשון בְּמִצְרַיִם]
בשנת 1841 לפנה"ס = לְוִי	בגיל 135 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת קֵהֶת = [בְּיִקְהָה]=[באריכות ימים]
לְוִי	בגיל 137 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת מֶרְרִי = [מר המות של לְוִי]
קֵהֶת	בגיל 129 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת עַמְרָם = [עם מכובד]
עַמְרָם	בגיל 132 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת אֶהֲרֹן
בשנת 1577 לפנה"ס = עַמְרָם	בגיל 135 שָׁנָה הוֹלִיד אֶת מִשֶׁה = "זָמַן אֶמֶת".

תופעה זו של יכולת להוליד [בְּיִקְהָה]=[באריכות ימים] אמנם מופלאה ומיוחדת, אולם היא חלק בלתי נפרד מקיומה של שושלת קהתים בני אדם I מאריכי הימים בתקופת המקרא. התופעה רק מוכיחה את רמת סגולותיהם של הַבָּאִים ומצדיקה את בחירתו של הבורא ואת שיקוליו מתי להימצא להם...